

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (8)

(...dünden devam)

10) Diğer taraftan bu kıssalar, peygamber(s.a.v.)i ve mü'minleri güçlendirmekte, karşılaştıkları eziyetlere dayanma gücü, mücâ-delelerine devam etme azmi vermektedir. Yüce Allah, bu kıssalar yoluyla hak yolunda güçlüklerin aşılabacağını, sonunda inananların mutlaka zafere ulaşip inanmayanların mahvolacaklarını anlatarak mü'minleri sevindirmektedir. Bu hususu şu âyetlerde açıkça görüyoruz:

“Senden önce de peygamberlerle alay edilmişti. Fakat onlarla alay edenleri, alay ettikleri gerçek kuşatıverdi. De ki: ‘Yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş, görün!’” (En‘âm: 55/10-11)

“Biliyoruz, onların dedikleri seni üzüyor, gerçekte onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zâlimler bile Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar. Senden önce de elçiler yalanlanmıştı. Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine sabrettiler, nihâyet onlara yardımımız yetişti. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek kimse yoktur. Sana da elçilerin haberinden bir parça gelmiştir.” (En‘âm: 55/33-34)

“İslâm’a İtirazlar ve Kur’ân-ı Kerîm’den Cevaplar” adlı eserimde bu hususta söylediğim birkaç cümleyi yinelemek istiyorum: “Şunu da belirtmek lâzımdır ki Kur’ân-ı Kerîm, belirli tarihi olayları alıp ayrıntıya girmeden ana noktalara dokunmakta ve ders vermektedir. Olayların, daha ziyade kendi amacına yönelik olan yanlarını seçmektedir. Bu olaylar çeşitli yerlerde geçtiği halde her defasında ayrı bir tatlılık ve canlılıkla ifade edilmektedir. Kur’ân’ın ele aldığı tarihî vak’aların her birinde Arap ulusunun müptelâ olduğu bir hakikat dile getirilmektedir. Dolayısıyla Arapların o fenâ huyları kınanmaktadır.

Aşılanmak istenen fikir, tarihî gerçeklerle ifade edilirse çok daha etkili olur. Halk, somut olaylar dinlemek ister. İnsan doğası hikâyeden hoşlanır. İşte Kur’ân-ı Kerîm, insan ruhunun bu özelliğini göz önünde tutarak ‘En güzel kıssaları anlatmak, aşırılığa kaçmadan tarihten örnekler vermek suretiyle düşünce aşılanmanın yolunu tutmuştur. Öğüt ve irşâdda en güzel yol da budur. Bu vak’alar, Kur’ân’ın parlak, câzip üslûbuyla âdetâ bir sinema filmi gibi, tablo gibi halkın gözleri önüne serilmekte, oradan alınacak izlenimler ve ibretler de zihinlere nakşedilmektedir. Sanki bu

vak'alar birer öğretici film görevini yapmaktadır. Öyle söz haline gelmiş belgesel filimler ki bin defa görülse usanılmıyor, tekrar görölmek, seyredilmek isteniyor." (**İslâma İtirazlar**, s. 486-487, Ankara, 1983) Anlatılan kıssaların hepsinde Hz. Muhammed'in çağdaşı ve muhatabı olan Arap toplumunun kötü bir tutkusu dile getirilmektedir.

(devamı yarın..)